

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **V. R.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2018, č. j. MSK 54187/2018, sp. zn. DSH/10260/2018/War, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 11. 2019, č. j. 18 A 45/2018 - 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se v r a c í** přeplatek na soudním poplatku ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6.
- IV. Soud **v y z ý v á** zástupce žalobce, aby ve lhůtě **1 týdne** od doručení tohoto rozsudku sdělil číslo bankovního účtu, na který má být zaplacený přeplatek soudního poplatku vrácen.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Opavy ze dne 23. 3. 2018, č. j. MMOP 37055/2018, sp. zn. 4222/2018/DOPR/MiL, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť svým jednáním porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Spáchání přestupku se měl dopustit tím, že „dne 11. 2. 2018 v čase okolo 22:09 hod. řídil motorové vozidlo tovární značky

Škoda, r.z. X se kterým jel v obci Opava po místní komunikaci, na ulici Horní náměstí a v úseku této komunikace ve směru jízdy od křižovatky ulic Pekařská x Mezi Trhy x Horní náměstí, při jízdě s výše uvedeným motorovým vozidlem, nerespektoval svislou dopravní značku B11 »Zákaz vjezdu všech motorových vozidel« s dodatkovou tabulkou E13 s textem »MIMO VOZIDEL IZS, MP, SMO, KOMUNÁLNÍCH SLUŽEB, TQM a. s. linka 900262, 900263, 900264, 900271, 900272, MDP a. s. a SLEZSKÉHO DIVADLA. MIMO ZÁSOBOVÁNÍ V DOBĚ OD 4.00 – 8. 00 HOD., 17.00 – 19.00 HOD.«. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 800 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.

[2] V záhlaví citovaným rozhodnutím žalovaný podané odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Krajský soud v záhlaví citovaným rozsudkem žalobu zamítl. Nesouhlasil s námitkou žalobce, podle které se nemohl uvedeného přestupku dopustit, neboť v době spáchání přestupku v kufru vozidla vezl kostýmy na představení do Slezského divadla, a vztahovala se na něj proto výjimka z dopravní značky upřesněná na dodatkové tabulce (vozidlo Slezského divadla). Podle krajského soudu nelze tuto argumentaci žalobce přijmout, neboť Slezské divadlo nebylo vlastníkem ani provozovatelem vozidla žalobce; přestože tedy žalobce řídil vozidlo v rámci výkonu svého zaměstnání pro divadlo, nemohla se na něj uvedená výjimka pro vjezd vozidel Slezského divadla vztahovat. Krajský soud naopak souhlasil se správními orgány v tom, že žalobce zajišťoval zásobování divadla, avšak učinil tak mimo dobu k tomu vyhrazenou dodatkovou tabulkou (v době od 4:00 do 8:00 a od 17:00 do 19:00), a poukázal na nutnost vykládat význam dodatkové tabulky striktně. Nesdílel ani názor žalobce týkající se nezohlednění polehčujících okolností. Poukázal na to, že s ohledem na spáchaný přestupek a jeho společenskou škodlivost není rozhodující, že se ho žalobce dopustil ve věku blízkém věku mladistvých; nejednalo se o okolnost natolik výjimečnou, aby ji správní orgány při uložení sankce zohlednily. Správní orgán nadto uložil sankci při spodní hranici rozmezí pro její udělení (1 500 Kč až 2 500 Kč), a sankce byla podle něj adekvátní. Za nedůvodnou považoval i námitku týkající se formy zavinění.

II. Argumenty kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel setrval na své argumentaci, podle které splňoval jako zaměstnanec výjimku ze zákazu vjezdu stanovenou dodatkovou tabulkou, neboť užil „vozidlo Slezského divadla“. Krajský soud tuto argumentaci neposoudil správně a vyložil dopravní značku striktněji, než je formulována. Poukázal na to, zda je nutné dopravní značku vykládat jako výjimku pro „vozidla, jako jejichž vlastník nebo provozovatel je zapsáno Slezské divadlo“, nebo pro „vozidla, které používá Slezské divadlo ke své činnosti“, přičemž se přiklonil k benevolentnějšímu výkladu, neboť na značce nebylo stanoveno, že by muselo být Slezské divadlo zapsáno jako vlastník nebo provozovatel vozidla. Uvedl, že v současné době je běžné nakupovat vozidla na leasing či úvěrové smlouvy a velká část obdobného dopravního značení by v případě přijetí striktního výkladu krajského soudu ztratila význam. Smyslem dodatkové tabulky bylo zajištění dopravní obslužnosti Slezského divadla a možnost realizovat jeho činnost; právě tento účel

pokračování

dopravní značky naplnil i stěžovatel, neboť do zákazu vjezdu vjel jako zaměstnanec divadla. Nebylo proto rozhodné, zda Slezské divadlo bylo vlastníkem nebo provozovatelem vozidla stěžovatele, ale stěžejní bylo pouze to, zda se jednalo o služební jízdu.

[6] Stěžovatel dále namítal, že správní orgán nezvážil polehčující okolnosti, resp. to, že spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých. Krajský soud posoudil otázku nesprávně, pokud uvedl, že správní orgány nebyly povinny k této skutečnosti s ohledem na společenskou nebezpečnost přihlédnout. Zákon správnímu orgánu neponechává na vůli, zda k této okolnosti přihlédne, či nikoli, ale stanoví mu povinnost k ní přihlédnout.

[7] Závěrem nesouhlasil s vyvěšením osobních údajů na internetu prostřednictvím webových stránek NSS.

[8] Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[9] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Stěžovatel nejprve namítal, že se přestupku nedopustil, neboť při vjezdu do ulice označené zákazovou značkou se řídil dodatkovou tabulkou a jako zaměstnanec Slezského divadla mohl využít výjimky dané právě pro vozidla Slezského divadla.

[12] Ze správního spisu je patrné, že dne 11. 2. 2018 okolo 22:09 hodin byl stěžovatel zastaven hlídkou Městské policie Opava, neboť jí vznikla pochybnost o tom, zda stěžovatel respektoval dopravní značení (zákaz vjezdu všech motorových vozidel s dodatkovou tabulkou s výjimkami ze zákazu). Stěžovatel po zastavení na místě uvedl, že dopravní značku „zákaz vjezdu“ nerespektoval, protože spěchá. Až během správního řízení poukázal na to, že do zákazu vjezdu vjel, protože přivázel do Slezského divadla Opava vyprané kostýmy, a vztahovala se na něj tedy výjimka uvedená na dodatkové tabulce – mimo „vozidla Slezského divadla“.

[13] Nejvyšší správní soud s tímto názorem stěžovatele ve shodě s krajským soudem nesouhlasí. Ve věci nebylo sporné to, že stěžovatel v době spáchání přestupku neřídil vozidlo, které by patřilo Slezskému divadlu, ale řídil osobní vozidlo, jehož provozovatelem a vlastníkem je společnost ESSOX s. r. o. Stěžovatel tedy nesplnil výjimku danou dodatkovou tabulkou povolující vjezd vozidlům Slezského divadla (a dalším vozidlům stanoveným výjimkou – srov. odst. [1]), neboť řídil osobní vozidlo, které nebylo možné považovat za vozidlo vymezené jako „vozidlo Slezského divadla“, kterému by bylo umožněno v rámci výjimky dané dodatkovou tabulkou vjíždět do dané oblasti v kteroukoli denní dobu, ale spadal pouze do výjimky „zásobování“ rovněž upravené dodatkovou tabulkou. Právě zásobování může v době, která je

přesně vymezena, provádět další činnost potřebnou pro zajištění chodu divadla (i případných dalších objektů nacházejících se v zákazové zóně), aniž by tím byl ohrožen původní účel opatření. Stěžovatel však tento přesně stanovený čas, kdy může být zásobování prováděno (4:00 až 8:00 hodin a 17:00 až 19:00), nerespektoval. Argumentaci stěžovatele, podle které se výjimka daná pro „vozidla Slezského divadla“ vztahuje na jakéhokoli zaměstnance, nelze přijmout. Není totiž přijatelné, aby tato výjimka umožňovala vjezd do zákazu všem zaměstnancům divadla osobními vozidly (bez výjimky a časového omezení), neboť by tím byl do značné míry účel opatření vyprázdněn. Jak správně konstatoval krajský soud, účelem dopravní značky „zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ je korigovat a organizovat provoz na pozemních komunikacích na daném místě za účelem zvýšení bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Výklad dodatkové tabulky, která stanoví výjimku pro určité velmi omezené kategorie vozidel, proto musí být pojmán striktně, neboť přílišným rozhojněním by mohlo dojít k ohrožení původně zamýšleného účelu, jak je již uvedeno. Nejvyšší správní soud neshledal pro uvedené námitku důvodnou.

[14] Stěžovatel dále namítal, že správní orgán nezvažil polehčující okolnost, která měla spočívat v tom, že spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvého.

[15] Podle § 39 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), platí, že jako k polehčující okolnosti se přihlédne zejména k tomu, že pachatel spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých.

[16] Z důvodové zprávy k citovanému ustanovení je zřejmé, že stanoví pouze demonstrativní výčet polehčujících a přitěžujících okolností, což v odůvodněných případech umožňuje přihlédnout i k dalším okolnostem; zároveň však není nutné vždy přihlédnout ke všem vyjmenovaným okolnostem, pokud nejsou v konkrétním případě rozhodující pro posouzení společenské škodlivosti přestupku. Správní orgán prvního stupně při zvažování výše sankce přihlédl k tomu, že přestupek byl spáchán konáním, které nemělo žádné vážnější následky. Správní orgán přihlédl také k místu a době spáchání přestupku a rovněž k osobě obviněného (stěžovatele), přičemž shledal, že od doby získání řidičského oprávnění (září roku 2017) měl stěžovatel 2 záznamy a v systému bodového hodnocení evidovány 4 body. Správní orgán neshledal při určení výměry správního trestu žádné polehčující nebo přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a § 40 zákona o přestupcích.

[17] Nejvyšší správní soud souhlasí s krajským soudem i v posouzení této námítky. V dané věci bylo s ohledem na spáchaný přestupek a jeho společenskou škodlivost nerozhodné, zda se ho stěžovatel dopustil ve věku blízkém věku mladistvého. Tento úsudek plně koresponduje s úvahou plynoucí ze shora uvedené pasáže důvodové zprávy, která nevypořádání se všemi konkrétními okolnostmi (ať už přitěžujícími nebo polehčujícími) ve specifických situacích připouští. Rovněž komentářová literatura se přiklání k závěru, že správní orgány by „měly při určování a ukládání správního trestu zohlednit to, že pachatel je blízký věku mladistvého“ (srov. k tomu Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář, Bohadlo, D., Brož, J., Kadečka, S., Průcha, P. ad., Wolters Kluwer, 7/2018), tedy kloní se k možnosti zohlednění konkrétních okolností a zejména uvážení o rozumové a mravní stránce (vyspělosti) daného jednotlivce s ohledem na konkrétní specifika dané věci. V posuzované věci správní orgán uvážil tak, že polehčující ani přitěžující okolnosti (podle § 39 a § 40 zákona o

pokračování

přestupcích) při výměře dané sankce s ohledem na posouzení společenské škodlivosti, kterou hodnotil jako nízkou, neshledal, přičemž ani Nejvyšší správní soud nepovažuje toto odůvodnění za nezákonné. Sankce uložená stěžovateli (1 800 Kč) byla nadto vyměřena na spodní hranici rozpětí daného pro přestupek (1 500 Kč až 2 500 Kč). Nejvyšší správní soud v tomto ohledu považoval výši uložené pokuty za adekvátní a také za náležitě odůvodněnou. Námitka stěžovatele není pro uvedené důvodná.

[18] K nesouhlasu stěžovatele a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na internet vyjádřenému v kasační stížnosti soud připomíná, že se jedná o porozsudkovou agendu a že není namístě předkládat tento požadavek znovu státní správě Nejvyššího správního soudu, jak v kasační stížnosti požaduje. Předseda Nejvyššího správního soudu už totiž na obdobnou žádost opakovaně zareagoval. Naposledy tak učinil vůči témuž advokátovi přípisem ze dne 25. 11. 2019, č. j. S 139/2019 - 7, v němž jasně uvedl, že dalším žádostem téhož advokáta a stejného obsahu již odmítne bez dalšího vyhovět. Za této situace je nynější opakovaná žádost, již se stěžovatelův zástupce znovu domáhá odpovědi na otázku, kterou již od věcně příslušného orgánu opakovaně dostal, nutno pokládat za účelovou. Nyní rozhodující senát také v souladu s jasným vyjádřením předsedy Nejvyššího správního soudu mu tuto žádost znovu nepředkládal.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[21] Nejvyšší správní soud výrokem III. rozhodl tak, že vrací stěžovateli přeplatek na zaplaceném soudním poplatku k rukám jeho zástupce. Stěžovatel zaplatil soudní poplatek poprvé s poznámkou „*Ochrana řidičů o. s. @0119/260000/234@10.12.2019*“ a „*SOP NSS V. R., napadený 18 A 45/2018 - 17*“, a to ke dni 11. 12. 2019. Nejvyšší správní soud dne 27. 12. 2019 obdržel druhou platbu soudního poplatku s totožnými poznámkami. Stěžovatel uhradil soudní poplatek za podání kasační stížnosti dvakrát (celkem 10 000 Kč) a přeplatek na soudním poplatku mu proto bude vrácen tak, jak je uvedeno v citovaném výroku (§ 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[22] Nejvyšší správní soud dále vyzval zástupce stěžovatele ke sdělení čísla bankovního účtu, na který má být přeplatek soudního poplatku vrácen. Určil mu k tomu lhůtu 1 týden, kterou vyhodnotil jako přiměřenou povaze požadovaného úkonu. V případě neuposlechnutí výzvy ve stanovené lhůtě může být zástupci uložena pořádková pokuta podle § 44 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2021

JUDr. Radan Malík

předseda senátu